

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára	Felétős szerkesztő:	Laptulajdonos és kiadó:	Kéziratokat nem adunk vissza.
Egész évre . . . . . 8 K	OSZESZLY M. VICTOR.	BALKÁNYI ERNŐ.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: B. I. k. a. ny. i. Erno könyvkereskedésben Alsólendva.
Fél évre . . . . . 4 -			
Negyed évre . . . . . 2 -			
Egyes szám ára 20 fillér.	MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.		A nyilttér sora egy korona.

Segítsünk a paraszt baján!

Alsólendva, június hó 1.

A magyar paraszt sorsa ezideig nem igen okozott gondot senkinek. Sem szellemi, sem anyagi tekintetben. Nem igen akadt uriember az országban, aki valami nagyobb szívfajdalmat érzett volna az anyaföld gyermekeinek meg nem érdemelt sorsa, melőzése miatt. Legtöbbször, ha panaszát hallottuk, jóelőre óvatosan bedugtuk fülnket s azzal fizítettük ki, hogy a paraszt maradjon csak meg parasztnak és ne vágjyon többre. De ilyenkor mindig megfedekeztünk arról, hogy a paraszt ha panaszra nyitja a száját, ritka esetben szól a paraszti sorsa ellen. Panaszai a nyomorult, a szegény sors miatt vannak. Dehogy cselel fel cifra rongyokkal az ő megszokott póriás életmódját, zsupposztós házikóját, szűk kis pátériáját. A jobb mód nem teszi őt urrá, és ezt tudja maga a paraszt is.

Csakhogy mi legtöbbször nem bírtuk, vagy nem akartuk megérteni ezeket a panaszos hangokat. Nagyon gyakran félremagyaráztuk és csak ritka esetben figyekeztünk az anyaföld gyermekeit kiemelni a kétségbeesztő gondból, nélkülözésből. Igyekeztünk pedig mindeizéig meddő kísérlet marad és nyilván az is lesz, ha továbbra sem tudjuk irántuk rokonszenvre gyujtani az őr-társadalom szívét.

Hej, pedig de megérdemelnék azok a napbarimított, kérges tenyerű embertestvérek, hogy az ő sorsukkal is törődjünk va-

lamit. Nemcsak az erő az övéké, hanem a munka is, amiből mindnyájan — a bársonyszékes minisztertől lefelé a koldusig — táplálkozunk. Nélkülök hiába volna a föld, a rét, a mező; nélkülök hiába követné a nyarat az ősz; ha nincs vetés, nincsen aratás sem. Minél gazdagabb, dúsabb a vetés, annál gazdagabb, dúsabb az aratás És vajjon lehetnek-e kecsesgetők a reményeink, amikor a megelégedett, életerős nép helyett nélkülözök, vértelen vázak turják a barázdákat? Mintha azóta még a pacirsita is bánaosabb zengene a ringó kalászok, a csitgető-csattogó kevas fölött, — hiszen nem a magától szántja ma már a paraszt, mert csak a verejték az övé, amit idegen földekre hullat görnyedő izzadságából. Mintha a kis falusi templom harangja is temetésre szólana, olyan bánatosan hangzik szét estelende a fehérre meszelt házikók világában Nyugovóra, éjszakai pihenésre szólítja a föld munkás gyermekeit, — de vajjon nyugodhat-e, pihenhet-e az örökös munkában, az emésztő gondban, a förtelmes nyomorban a paraszt? Nem! Neki nem szabad, nem lehet nyugodnia, neki dolgoznia kell kora hajnalról késő estig — nem magáért, mert neki kevés jut a föld gyümölcséből, hanem azért a kafa őr-világért, amely olyan, de olyan háládatlan az ő sorsával szemben.

Megkellene fordulnia tengelyén a földnek — visszafelé, hogyha a társadalom jelen érzésien változtatni akarók. Le kellene rombolni érszakosan a testvért a testvértől elválasztó kasztokat, amelyet magunk és a

parasztság közé állítottunk rosszakaratú szándékkal. Ki kellene nyitnunk érző szívünket az ő panaszának hallatára és nem undorral, kicsinyléssel elfordulni tőle, hanem szeretettel, becsüléssel felelni kellene mellénk és ahol lehet, segíteni a baján. Hiszen neki köszönhetjük mindenünket.

De mi ezt nem bírtuk megcselékedni. Mi erre nem vagyunk képesek. A mi szuszunkat annyira megurastotta az érzéketlenség az ő sorsa iránt, hogy parolát is csak akkor nyujtunk feléje, ha szükség van a parasztra. De ezt is csak keztyüs kézzel, nehogy megártson a csapéségünknek.

Hát bizony, nemzetes és vitélő uraim, ez kissé komikus dolog egy olyan államban, ahol a földtől várunk mindent s a föld munkái adnak meg mindent. Nem szabadna ennyire háládatlanoknak lenni és ha már elfogadjuk a paraszt verejtékezését, illik törődni a bajával is.

A parasztnak pedig sohasem volt annyi baja, sohasem volt akkora és olyan égető szüksége a mi érző szívünkre, mint most. Mert szegényebb nem jött soha! A föltek, házak telve adóssággal, — csoda, hogy be nem hordának miatta. Csak a két karjának izma az övé, a munkájáért a más földje gyümölcsözök — másnak.

Es ha már el is zárkóztunk idáig, segítenünk kell rajta most okvetlenül. Nem könyörödománnyal, hanem a nyomor hatásosabb eszközzel, a munkával. Foglalkoztatótnk kell a népet télen és nyáron egyaránt, hogy megelégedett és boldog le-

Szerelmi dráma.

Szomorú vig-opera 1 felvonásban. — Irta: **Barabás Károly**, színesz.

Személyek: Férj, — feleség, — házi barát, Színhely: Egy szép asszony lakása. Történi: gyakran. Idő: ma.

Férj: *(Tel és alá sötét a szobában, közlon meg-megillig s mosolyog):*
Haragszik a feleségem,
Azért van jó kedvem nekem;
Ha haragszik, majd megbékül,
Ha nem békül, majd megkékül! *(Elmogy.)*

Feleség *(belép, a férj után tekint):*
Ha te tudnád, amit én,
Ki babája vagyok én... *(Kivárolt zúj hallatszik mire a feleség kinéz az ablakon.)*

Házi barát *(kivárolt):*
Megállok az udvarodon,
Betekintek ablakodon,
Vessél rám csak egy pillantást...

Feleség *(kinyitja az ablakot s szerelmesen csósszerzi):*
Gyere be rózsám, gyere be, —
Csak magam vagyok ide be...

Házi barát *(az ablakon nagy zújjal bogrít):*
Ledöntötem három cserép violát,
Megcsókoltam kedves rózsám arcját. *(Megakarja ölelni az asszonyt.)*

Feleség *(szerelmesen oltolja magát):*
Ilyen-olyan kis legényke,
Jobb volna, ha más szeretne,
Mert még jó lehet belőle...
Ha az uram mostan belépe.

Házi barát *(térde borul s ilyen szerelmi vallomást tesz):*
Nincsen annyi tenger-csillag az égen,
Mint ahányiszor ezembe vagy énnéckem;
Ha te engem szintely ilyen szeretnél...

Feleség *(a háziarát vállára borul):*
Eg a kunyhó, ropog a nád,
Szorított hozzád ezt a barnát!

Házi barát *(megöleli az asszonyt):*
Jer szívemre tubicám,
Te vagy az én galambom,
Violám!

(Tánccolnak, miközben kivárolt léptek zaja és a férj lármája hallatszik.)

Férj *(kivárolt):*
Ki volt itt, ki volt itt?
Kinek a subája maradt itt?

Feleség *(ijedten):*
Sötét felhők tornyosulnak az égen,
Szomoró lesz nekem most az életem.

Házi barát *(színtlan ijedten):*
Elmennék én, de nem tudom
Hova, hova!

Férj *(borzolan s drámai hangon kiabál):*
Megölök valakit,
Hej, vagy engem valaki;

De az én babám
Hej, ne szeresse senki!

Házi barát *(bátran a férj elő lép):*
Vagyok olyan legény, mint te,
Vágok olyan rendet, mint te!

Feleség *(a két férj közé áll s ekkor kerülő a férj):*
Arra kérem az én édes uramat,
Engedje el most az egyszer hibámat.

Házi barát *(megsajnálja az asszonyt):*
Gyohga ezt én tudtam volna,
Bizony másképp tettem volna!

Férj *(látva a házi barát megbánását, szemrehányóan mondja a feleségnek):*
Hogy így megcsal, sosem hittem,
Büntesse meg a jó Isten!

Házi barát *(a feleség felé, szegve):*
Csak titokban akartalak szeretni,
De ki kellett annak világozodni.

Férj *(megveri a háziarát s kidobja az ajtón):*
Erre-arra azt a betyár mindenét,
A nőt felét, nem a maga életét.

Házi barát *(kivárolt):*
Jaj, de fáj, jaj, de fáj...

Férj *(elkeseredetten az asztal mellé ül s ezt mondja):*
Megérem még azt az időt,
Sirva még el házam előtt,
Megüleced kapom fáját,
Ugy siratod a gazdjáét.

gyen. Nyáron kinn a termőföldekben, télen odahaza a családja körében. A magyar paraszt nemcsak tud, de szeret is dolgozni és nem is kíván többet az örökös munkánál. A munka edzi, a munka gyarapítja tőkében, a munka nemesíti. És amíg dolgozik, nem kísért mögötte az unalom-születte elégedetlenség zöldszemű öröge.

Nagyon helyesen tennék az illetékesek, ha arra az időre, amikor az anyaföld nem veszi igénybe a földművelépet, nagyobb teret hódítanak vidékükön is a háziiparnak. Ilyen háziiparral üzhető munkának önkéntelenül is ajánkozik a kosár- és gyékényfű. Vannak vidékek országunkban, melyek a háziipar által lettek gazdagokká.

Igaz, hogy vármegyékben is megpróbálkoztak ezzel, de hát nem szabad megállnunk a kezdet legelején. Kultiválni kell mindenit. Tanítóik, papok, akik legközelebb állanak a néphez, ismertetsek meg őket a háziipar hasznosságával. Könnyen megérthető felvilágosítással próbáltassák meg velük eme könnyű kenyérkereseti ág gyakorlatát. Mindenben csak a kezdet nehéz s ami ezen túl van, azt elvégzi maga a nép. Amikor pedig látszata lesz már munkájoknak, a társadalom, vagyis az illetékesek készítsenek piacot a háziiparral előállított cikkeknek s gondoskodjanak arról, hogy a külföldön is hire keljen az anyaföld gyermekei munkájának.

Dolgozzunk egyszer már a parasztág érdekében is komolyan. Amíg késő nem lesz. Mert minden nappal egy-egy újabb veszedelem szakadhat ráink!

Legyünk mindenben magyarok!

Az alkalmány védelmében vivott nemzeti küzdelemnek kevés oly lélekemelő mozzanata volt, mint a nemzeti ellenállás szervezésére egy kis virág jegyében egygőnd nő kezek által megindított mozgalom. S ma már megdöbben lájtjuk a telkesedés teljes lelohadását, mely a magyar természetről céltávozat terjesztett szalmaláng-eleméletet szomorúan igazolja.

Még társas-életünk is teljesen megmaradt régi idegenszerűségében, olyannyira, hogy méltán kérdezhettük: van-e még tősgyökeres magyar társasélet?

Hova lett a régi magyar szives vendéglátás? Hol vannak a vidám disznótörök, amikben azaz

látják a vendéget szívesen, ami a háztól kitel; de volt hozzá igazi sziveslátás és jókedv. Hol vannak a régi, kedves családi ünnepek? Hol van a sok András-napi, tarsangi tréfa s a husvétii vidám öntökzödés? Ma jorra járunk és lunchot szervírozunk; lakodalmat és „házi” téli vendéglőben tartunk. És prágai sonkát, baschéni teavaját, gráci mikedipichelt, francia adunk fel s még a disznótör is stiriai kappant eszünk. S tesszük mindezt olyan örült fényüzéssel, egymással versenyre, hogy az eleve kiöl társas együttlétünk-ből minden kedélyesség, minden ártatlan pajkos tréfát, ami apáink-anyáink mulatozását oly vidáman fűszerezte. Régi kedves magyar társasjátékainkat elhanyagoltuk s teniszt, golfot meg foot-ballját is. Azon nemesi társak kiszorult a korsormakbár szalonjainkban hoston járj meg, csárdás nőtárára is s selype gisterj az orfium cake-walk-jával kedveskedik a fiatal léánytársaságunk.

Ki kell küszöbölünk az idegen szellemet társaséletünk-ből; vissza kell tününk magyar egyszerűségünk-höz, régi, kedves nemzeti szokásainkhoz; fel kell eleveníteniük a régi, vidám társaslelet; jogaikba visszaállítani nemzeti zenéinket, táncunkat, játékaikat, visélet nek, meg eledeleinket is.

Nem kell a cél érdekében semmiféle eszközt lennéznünk. Idecsinál megromlott főleg divatlapjaink voltak; az idegen talán lény ma is szentránusk tartja; amit kedves divatlapjából olvas. S minő igen sok család ma is idegen divatlapot járja. De a magyarok is üzleti érdek-ből változtatlanul ültettek át hozzánk az idegen formákat ruhában, házi berendezésben, társadalmi szokásban. Nos hát meg kell magyarosítanunk divatlapjainkat, meg kell őket tölténnük magyar szellemmel és magyar üzissel. A magyar visélet büszke szépségét; a magyar díszítő-stil nemes motívumait ámulva csodálja a külföld s a szemes német ipar kezdi utánozni is, — és mi ezt az istenárd kincseinket ne tudnók gyámolósítotténi? A nagy Ruskin tanítása már megfogant nálunk; művésznék már nem tartják leltárolnok minipari rajzok készítését. És mi ne tudnánk váltóvetett erővel az öltözékideje, a burtozari ipar terén újat, eredetit és célszerűt alkotni, amit az erdésítéség möhöz szomjázó külföld szívesen átvenne fölünk? Nem diadala volna ez a magyar szellemek?

Idegenfogalmat akarunk csinálni. Elérjük-e azt a külföldi szórakozások idegen kaptatóra készült gyatra utánaizaita? A művelt utána ma erdésítéség keres; ha tudja, hogy mit állt mást, mint egyebütt, valami eredetit, tősgyökeresét, az emberi léleknek, az emberi kedélynek egy új megnyilatkozási módját; szívesen fog idejönni s lelkesen gazdagodva fog távozni. Bostont nézni nem jön ide, de csárdás látni igen; nem Veuve Biquot-ot akar itt inni, hanem salódi tükres tokaji aszút; nem francia szabású ruhát keres itt, hanem a festői nemzeti és népviseletet; nem az angol garden-partyt, hanem a magyaros aratóünnepet, avagy szüreti mulatságot.

Ervényesíteniük kell a nemzeti szellemet az egész vonalon; ki kell szorítanunk az idegen szellemet családi körünk-ből, társas életünk-ből, szórakozásaink-ból, a gyermekszobából, mindentűnben, ahová az befurakodott s ahol az a nemzet életerejét elszívja. Mindent meg kell védénnük, ami magyar, mert az forraszt bennünket egybe érzesben és gondolatban.

Az alsólendvai lakásviszonyok.

A földművelésügyi miniszternek a gazdasági munkásházakról a képviselőház elé terjesztett legutóbbi törvényjavaslata önkéntelenül az alsólendvai lakásviszonyokra tereli figyelmünket. Mert Alsólendván igazán türhetelenné válnak a lakásviszonyok. Ezen a tizen évizetidek óta nemhogy fejlődés volna, inkább súlyosbított lakosságunk helyzete. A város e tekintetben a népessége képest éppen nem fejlődött. Csak nem mondhatjuk fejlődésnek azt, hogy egy-egy házat az Alsólendvában 4-6 részre is szaggatták, lakásokok, alkotta talán olyan részekből is, amelyek azelőtt istállóik, pajták, mesteremberek ünlényei voltak. Ahol azelőtt egy, legfeljebb két lakó volt, most 4-6 család is lakik, ugyanannyi apró udvarral, szemétdömbbal.

Rendkívül hátrányos helyzet ez a köztisztaság, a közegészség, a tűbiztonság szempontjából egyaránt.

Az egészség fejlődés mindenesetre az lett

volna, hogy a város külső szlelein építettek volna nagyobb számban teljesen új lakások. Hát hiszen építtek is, de csak egyeseknek és nem anyni, amennyi részeit a természetés, főként azonban a bevándorlás okozta népnyomok szegényeségben voltak. Ennek oka pedig nemcsak szegényeségben rejlik. Aki szerzett is magának saját otthonot, bizony csak a ferat változó módján szerzett, elszakítva egy-egy darabot az ősi terjedelmes, hosszú házakból. Arra, hogy a megfelelő területeken új házak vásároljon s erre új házat építsen, bizony a legtöbbnek nem volt módja.

Ami eddig nem lehetett, azt talán majd lehetővé teszi Darányi törvénye. Mert hathatós segédelmet nyújt a szegény-ostályú gazdasági munkásoknak az állam részéről. Ilyen munkások pedig Alsólendván is sokan vannak, szinte a lakosság zömét alkotják.

Darányi törvénye lehetővé teszi, hogy a legszegényebb gazdasági munkás is saját otthonot teremthessen magának. A törvény szerint az építés tereltesítés költsékönének nevezetes részét a kincstár vállalja el, emellett a lakásoknak 20 évi adómentességét biztosít, amely az állami, megyei és községi adóra egyaránt kiterjed. Ekképpen az új évi árenda, amelyet a szegény ember ma fizet, elég lesz arra, hogy az építésre fölvetett összeget törlesse s 30 éven át a ház magának, vagy egyenes örökösének tulajdonába maradjon.

Most már magán a városon lesz a sor, hogy ennek a törvénynek áldásait Alsólendva szegény zsellér-embereire biztosítsa. Teheti ezt Mert először elég telkesnek mondhatók, amekyeket e célra felhasználhat, másrészt a földművelésügyi miniszter a szükséges felméréseket, vizlatokat, terveket, szerződéseket és egyéb okiratokat díjtalanul elkészíteti s jogilytelően tartozó összes iratok bélyeg- és illetékmentességét élveznek.

Ha ez megtörténik, szinte új, szebb jövő alapokéttí rajka le és Alsólendva fejlődésének új korszakát nyitja meg. Akkor örök háziak kötelezi azokat, akik saját otthonhoz jutnak.

Tarka krónika.

A legújabb Rip-Ríp, vagyis Alsólendva levelezkisi ma és husz év múlva ébred csak fel újra. Így dörmög magában:

— Hol van a vasut, hol az aszfalt, hol az ótördör, a kórház, a telefon, a villany, amit mind-mind terveztek husz évvel ezelőt?

Valaki felvilágosítja: Hja öregem, te csak husz évvel aludtál, és husz évvel feljöttél a ubjól és aludtál kétszázhusz évig; akkor talán a hatfedele törekvés közül valamelyiknek — a terve már készen lesz!

... És Alsólendva levelezkisi kétszázhusz évre aludni!

Makay, meg Jenőfy szívűszetek találatt a színház udvarán egy koronát.
— Látod, ilyen a mi szerencsénk! — mondá Jenőfy. — Nem találhattunk volna mi egy ezer koronást inkább?

Mit érünk vele? — adja a szót Makay.
Ha én egy ezerkoronást találnék, elvinném a rendőrségre.

— En nem!
— Hát mit csinálnál?
— Adnék husz koronát a becsületes elvesztőnek.

— Miben egyezik az újságíró az Istennel? — ???
— Egyik sem ver bottal!

A kaszárnyák komor falai között még él és virul a poézis. Néha-néha hangosabban dobban a baka-szív a kőmész munde! alatt s — ilyenkor érzni is tudnak a bakagyerekek, mi volna alkalmasabb a keserűség kiöntésére, mint egy bánatos, szomoruan keserő vers?... És a baka verset ír... A kanizsai 48-as kaszárnya házi poézisa, Diskai Sándor („öreg baka”) most beütődötté hozzánk egy ilyen versét. Olvasóink mulatósárá ideiktatjuk:

Nagy eset, megesett,
(Azért irtam e verset)
Pinkosdheftő delátun
Kimentem ebéd után,
S benéztem a Mars-kámböz,
Ki éppen akkor lenniplál hánöz,
A ver is föl pószdált bennem,

Felcség (sír és magában mondja):
Búra, búra, búbanátra születtem...
Férj (mérgezően):
Amig engem szeretél,
Selyem szoknyát viscélél,
De mióta nem szeretsz,
Meztláb is elmehetsz.
Felcség (magába térvő sírdogál):
Szerelek! én egyetlen egy virágom,
Szerelek, mint senkit e nagy világon.
Férj (elmosolyogja magát):
Milyen hamis a maga szeme,
Isten bizony megéjé vele!
Felcség (hámszakán):
Valamit sugok magának,
Bocsásson meg babájának;
Szép is vagyok, jó is vagyok,
Csak egy kissé hamis vagyok.
Férj (megdőlőli):
És én téged mégsem tudlak feladni,
De csak mindig jobban, jobban szeretni.
Férj és Felcség (kibökölnek, ülkeleznek, esokolnáz s egymást özlöklik):
Kis madárka száll az ágra,
Ott vár ó a párjára.
Tánc. Fügöngy le.)

Hogy nem kell majd zúpat ennem;
Lesz vacsorára ludmája,
Ha nem látja a nászaságot,
Hanem aztán jó megjártam,
Most is hórószák a hatam;
Kacserkódtól a tóba,
És éppen az volt a liba),
Ettem, izlett a vacsora,
Közben écsult kiéna őra,
S ah, jól remélt a vacsora,
Mert nem volt ám — egedélyi.
(Az órdóg akhrova visz,
Csak legyen vélem „Erfaubnisst“)
Ütem, üttem, sült liba,
Aztán hamar odólt állam,
Szívem, lekem már majd rit,
Nem láthatom majd Marit,
Mert tudom én, csak a vízben:
Lesz husz nap kaszárnyarizom!
Künn eső van, minden víz,
Ora üti, hogy már tén,
Ekeket hát, már kaput*
S barmutat az újkaput.
Látva, örök vannak résen,
Angrotam a kermisen;
Talpra esem, nem lett zaj,
Nem is lett hát semmi baj,
Csak elrepedt a nadragom,
De azt meg megjéprelóm.
Kárpátoztól az Adrást,
Császártól meg a kanaszit
Tudja meg minden náció,
No meg a koalicio,
Hogy ha nem écsult a náknak,
Mi is kell hát a bakának;
Szakácsné vagy szobalány,
Ak vacsorával vár,
Aztán meg nem kell más
Reggelig — kimaradás.

HIREK.

— **Egyházi kinevezés.** Mint a hivatalos lap egyik legutóbbi számában olvassuk, a szombathelyi megyei püspök Strausz Flórián dobroznaki plébános helyettes esperessé nevezte ki.

— **Éskövü.** Fényes éskövü fölött a kedden délután a helybeli ir. imaházban. Ekkor esküdött örök hűséget Wittmann Izidor győri iparos Elefánd Malvinnak, Elefánd Dávid helybeli iparos kedves leányának. Az esketési ünnepség után a fiatal házaspár és nászúp a hosszú kecskorral lehajáztak Elefánd Ádám polgármester vendégszerető házához, ahol lukulták a lakodalommal felkészült fedelhetlenné a vendégseregnek a házasságot az örömszűlő. A kedves éjfély, melyen tánc is volt, a legkittinőbb hangulattal reggelgel tartott.

— **Urnapia.** Csütörtökön reggeli 4 órakor már tarcakölövekkél jeleztek az Urnap szent ünnepét. Erre az alkalomra négy sátor állítottak fel utcánkön, mindegyiket egy-egy olttárral, hogy ott — az átjatos keresztény nép buzgó imája mellett — misét szolgáltassanak az Ur tiszteletére. Délután az ezreke ment átjatoskodók szent-misék hallgattak az egyházban, majd pedig délelőtt 11 óra után megindult a körmenet a főtútcán. Körvontak a tüzölők, a polgári iskolai, valamint az elemi iskolai növendékek is tanáriak vezetésével. A haragok zúgása mellett szent énekek énekeltek a körmenet, míg a fehérruhás leánykék virágot hintettek a menet útjára. A miséket Piry István helybeli lelkész végezte.

— **Halálozás.** Sabján Vendel hosszafaltú vendégfő heifőn 43 éves korában elhunyt. Temetése szerdán folyt a nagy részét mellett.

— **A Letenyai vasut.** Az ország határáról, Muraszombat, Alsóléndván, Letenyén és Kazánánál Kezesség központjánál vasúttér ügyében a mozgalom kiújult pontjából. Letenyéről agasztó hírek érkeznek. Beavatott helyről vett értesítés szerint ugyanis a letenyéiek abból törkövére, hogy a kormány építse meg a vasutat és az érdekelttség csak hozzájáruljon, kivétel nélkül bizonyult. A kormány nem utasította ugyan el egészen a tervet, de még azt az obligót és szokásos biztatást sem tette, hogy az ügyet jó-akarattal fogja kezelni. Mi pedig a magunk erejéből azt megcsinálni nem tudjuk. A letenyéiek nagyon elvannak keseredve a dolgok ilyenét fordulása miatt, annál is inkább, mert gróf Andrásy Sándor, kinek nagy terjedelmű bíróka van Letenyén, szintén a vasut így módón való kiépítését terve ellen van. Tartozunk azonban kijelenteni, hogy az Állásúró Sándor gróf állásfoglalásáról szóló hírdés csak magánértesítés, miért az azt fenntartással közöljük.

— **Nagykanizsa önálló törvényhatóság.** Mint már egybeem említtük, Nagykanizsa r. l. város válni akar a vármegyétől. Külön törvényhatóságot akar képezni. Ebben az ügyben az il-

lető városok képviselőik, támogatva a kanizsai sajtóorgánumoktól, megmozgataok fűt-út. Különösen azt hangoztatják gyakran, hogy a vármegyét mostoha a várossal szemben. Mozgalmukhoz ok maguk a legelőbb nyemécsézt fűtész a legelőbb ismételen fűt-út tartottak ez ügyben, de amint mi ismerjük a kanizsaiak hagyományosan hamar lankadó lelkesedését, azt hisszük, nem igen kell kétségbeesnie az anyavármegyének a dolog felett.

— **Szervezkedő gyűlés.** A eskortányi kerület függetlenség pártja ma délután fél 5 órakor a Zrínyi-téren szervezkedő gyűlése hívta össze a hivat.

— **Mikor a primadonna nem tud elutazni.** Szilágyi Dezso időző társulatának volt a tagja Molnár Paula énekesnő. Miért, miért sem, dacára annak, hogy a társulat előző mágvál Alsóléndvára, a kisasszonyt nem hagyják fellépni városunkban egyszerűen, bár mi óhajtottuk őt a deszkákön látni. Nem akarunk Szilágyi Dezso igazgató szobásgába beleavatkozni s így nem is igen lejtjük okokat, csupán azt kérdezzük tőle: Van-e tudomása arról, hogy a primadonna részére gyűjtés folyt a közönség körében, hogy elhagyhassa Alsóléndvát? Tud-e arról, hogy azal töltötték meg a várost, hogy a gyűjtés azért van, mert Szilágyi minden ok nélkül, a megillott gázi visszatámasztal, hirdeten elbocsátotta a színesznőt? Igen kérem, így beszéltek ezt a városban, hoi különben meg azt a konzekvenciát is levonjuk Molnár Paula fenti elbeszéléséből, hogy az igazgató ur szívtelen ember, mert nem becsteli meg azokat, kik neki a pénz talajonképpen megszerzik. Hogy egészen így áll-e a dolog, vagy sem nem tudjuk. Szerkesztők önké legelőbb Molnár Paula megértesítést a közönség emé felvételéért. Ne esdőközöké tehát az igazgató ur, ha ilyen körülmények között rosszul állott be az ideai szezonja. Molnár Paula ügye nagy pont ver fel te a kik a szántársulat iránt éreztek rokonszenvet: az anyagi támogatást megosztották a primadonna között. Szép összeg jut össze, mert sokan vannak, akik érezn tudnak. Am szívesen elengedték volna ezt a kisdó „szencziációt.“ Annál is inkább, mert ilyesajta dolgok könnyen torokelhetnek Szilágyi jónnévet néháy eszlendőre vidéktönk.

— **Tavaszi táncmulatság.** Az alsóléndván meg. kir. áll. polgári iskola tanári testülete e hó 8-án (kedvezőtlen időjárás esetén 9-én) a Cispálcséren tavaszi táncmulatságot rendez. Belpéti új I. korona. Felülvezéseket köszöntetl fogadnak, annál is inkább, mivel a lista jövedelem szegénysorsu tanulók segélyezésére fordítják. Kedves délután 5 órakor.

— **Munkakiállítás.** A helybeli iparostanonok munkakiállítása a polg. iskola rajztermében ma délelőtt 9-ől délután 3 óráig bárki által díjtalanul megtéhtető.

— **Városunk építkezése.** Egyik múltkor számunkban írtunk azokról a nagyobb építkezésekről, melyek városunkban folynak. Azóta ismét két nagyobb házipétszhez kezdék meg a munkálatokat. Ugyanis Balkányi Ernő, lapunk kiadója megvette Matyasovszky főtú földszint háza, azt lebontatja s helyébe egy modern stílusú, szép emeletes házat építet. Mellette Tivadar Ferenc keszede emelet egy szép emeletes házat. Ha így haladunk, tíz év múlva könnyen kiérdemeltel a mi piety Alsóléndvánk a „szép“ jelző!

— **A csaktörvény határendőrségi kirendeltség,** melynek ápr. hó 1-én kellett volna megkezdésének, most már csak a határrendőrségnyára. Az iradai főlrszerelések már megérkeztek s mult hó 28-án is kezdtek működésüket.

— **A Mura fenyegetődzött.** A Mura áradásáról szóló hírvétele után kiutazunk a színelhelyre s a veszedelméről a következőket tudjuk meg: A multnyi nagy áradás onnan volt, hogy az osztrák hegyvidék alacsonyabban fekvő pontjain hirtelen megolvadt a hó és ezzel a folyóvíznek növekedése rohamosan következett be. Három folyó állott víz alatt, veszedelmek köztve. A folyó áradása a pünkösdtől napokban kezdett veszedelmes méretekét ölteni. A víz személtomást dagadt, uganynyira, hogy a delavastú utst betoncsőből készült átvezetél is oldára. Ezen a résen a víz áthatott a töltés másik oldalára és rémes gyorsasággal előntöte Murakeresztúr és Köllätzeg községeket. Az állapot kétségbeesítővé vált. A község népe egész éjféleken talpon volt és védőáldást készített, hogy a községnek még el nem öntött részét megmentsen. A Déli vasut töltését 20 csendőr őrizte, hogy azt ne törjék az-al a céllal, hogy az áradatot más irányba tereljék.

— **Gyilkosság az utcán.** Czedula László sármelkői gazdamester csendesen pipázgatót a háza kapujában a mult vasárnap délután. A körszema felől két illas ember közeledett Czedula felé. Álmoktalan haragosan voltak s a pipázgató embert megdöntendő földre terítették. Rátaáltak és élesre tett késséikkel össze-vissza szürkáltak, azután otthagyták. A két töttes elváltozása után bevitték a súlyosan sebesült embert a lakására, hoi gondos ápolás alá vették, azonban tekintve a sérülések súlyos természetét, felgyógyításához kevés a remény.

— **Zene-tanfolyam.** Hegedűs Elek zalabonyi lamió a szünidei napok hónapokban Alsóléndván zeneanfolyamot szándékozik nyitni. Erre vonatkozó hírdetését lapunk 4-ik oldalán közöljük.

— **Nagy vihar.** Mint tudósított írja, Belica község felett szombaton nagy vihar vonult el. A viillám egyik házán leütött a serteősből, amely nyomban kigyulladt. A tűz a házra is átcsapott. Két kis gyermek és két serűs odaggett.

— **A megcsalt férj bosszúja.** Másfél évig volt külföldön egy híres gyűri zenekarral Józsi, a kisbőgös. Legelőbb időt Londonban töltött, ahonnan igen csodálatos dolgokat írt ha a feleségének. Többek között, hogy már a négy éves gyermek is tud angolul, a pénz anyyi, hogy fott száma merik stb. Józsi nehezen vált meg fiatal feleségétől, mert hiszen alig néhány hetes házas volt. No de hiába, a kenyer az első. A napokban érkezett haza s ami kellemetlenül érintette, az volt, hogy egy „kakukot“ pillantott meg a — bősösbölen. Kezdi magában szánálgatni: „Hm, egy és fél évig nem voltam itthon, a gyerek alig két hetet, miként lehet az?“

— **Rózi, honnan került ez a kakuk az én házamba? —** kiáltoja merővel eltorzult arccal.

— **En nem tudom, —** válaszolt az asszony. Anyi tudok csak, hogy a stáhr har minig, valányiszon találkoztam vele, melyen nezett a szemembe. Az ajtó kilérese rosszul zárodik... s tudom, hogy mely aló vagyok... ennyi az egész.

— **Sándor a kárintós, fiatal házas.** Csimos, feketeszemű leányt két hónappal ezelőtt feleségül. A kisbőgös nem csapot lármát, hanem egyszerűen megszöktette a kárintós feleségét. Elcsabította a feleségének szánt sok pénz lodnón ékszerrel.

— **A cigánytanyán** azóta minden csendes...

— **Vásári lopás.** A hétfőn megtartott országos vásáron Tóth Rózsa pincei lakos Marosa István turchnisai sajtógyártóló egy bőriszarynást ellopott. Eppen el akar illanni a szakmányval, mikor felülették s átadták a csendőrokknek.

— **Az eladott ló ára.** Zalánksi János kislegényi lakos egy lovat árta a hétfői vásáron. Kálás Mihály adriáni lakosnak megteztett az árát s megvette 172 koronát. Ki is vitette nyomban. Kesőbb a ló régi gazdája, Zalánksi megébnta a vásárt s visszaköszötte a lovat. Kíváns visszaadta, de mikor arra került a sor, csak 140 koronát adott vissza neki Zalánksi. A többiek eltagadta. Kívás a csalót feljelentette a csendőrségen s meg is találta nála a hiányzó 32 koronát.

SZÍNHÁZ.

— **Szombaton** este a „Milliórés kisasszony“ udjónsgá bemutatója ment fél házzal, Cserey Irmával a cimszerepben. Vigább és szerelmesebb özyvetem nem is kívánhatunk Csereynél. Játékán, éneken kívül pazaros tolettéi is teltszettek. Partné, Kemény Lajos (Basárit báro) a szokott jó Kemény volt. Sokat nevetett a közönség Jenőfy Jeny (Turietalt) és Makai Elemér (Feigenbaum) elsőrendű alakításán és mőkán. Kiténo alak volt Szilágyi Dezso is a herceg szerepében. Ez este láttuk edes nagyobb szerepben Barabásné, ki kiváló modorról, természetesen játékvál megnyerte a közönséget. Zoltán Ilonka (Betty) mindig jó színesző, gyönyörű hangyaggal. Stanley szerepében Tukorai a legjobbat nyújtotta. Völgyi (Véri Akos) kitógatálant tífkar, Barabás Károly jó tornator volt. A többieken is megállták helyüket. A darab elég gördelemben ment.

— **Vasárnap** délután a „Falrurossz“ t-adták. A szereplők — leszámítva a vasárnap délutáni hangulatot — elég jók voltak. Kis körölysgá azonban egyikre-másikra nagyon ráfert volna, ha az egy felvonásán azonban nem sikerült végérvényünk, mert azt egyszerűen — elejtették elmondani a szereplők — Este, üres ház előtt,

vontott előadásban „Vig özevgy” ment ez idényven utolszor. A sugó tulkiabta a szereplőket.

Hétfőn „Rip van Winkle”, e gyönyörű zenéjű operett látuk fel házzal. A szép előadás több publikumot érdemelt volna. Rip-Ripet Kemény kreálta kitünően. Az utolsó felvonásban tetszett legjobban Játéka soknak könyvet csalt a szemébe. Zoltán Ilonka (Lisbeth) is sok tapasztalt kapott. Elsőrendű coloratúrája a levd. arában kitünően érvényesítette. Szilágyi (polgármester) tömören, érvényesen az ismert kifogástalan volt. Ugyiszintén jók voltak a többiek is. Nem hagyhatjuk kiülön említés nélkül a kők kis gyermek szereplőt; a négy éves Barabás Irénke, ki nyílt színen sok tapsot kapott, ennyivala édes volt. Nemkülönben ugyesen oldotta meg feladatát az öt éves Szapári Ferike. Előadás után melegegedetten távoztott a közönség.

Kedden a „Papa lánya” énekes bohózat ment nem olyan jó előadásban, mint amilyent Szilágyiék toll megcsóztak. A darab nem sokat ér, bár nevéni lehet benne elegendő. A címszerepet Cserey Irma játszotta kifogástalan kedvességgel. Zoltán Ilonkának (Lili) nem méltó szerepet jutott, de azért előtette. Kemény (Görgő) Szilágyi (Gesztus) felesleges dicsérünk, már ismerjük tehetségüket. Helyes volt Barabásné a kis gyevés onkentes szerepében. Völgyi kifogástalan volt. A többiek többé-kevésbé megállták helyüket. — Itt említnék meg, hogy jól tenné Szilágyi igazgató, ha más, hogy sugólykat csináltatna. A szereplő színes nem hallja a sugót, de a közönség kitünően, sokszor beszántó kitünően.

Szerdán Cabaret-előadás volt. A vegyes műsort nagyban emelte A miniszter előszobájában című dramolett s a „Ripacs-jelenés” tordélek. A közönség szívesen hallgatta meg a műsor egyes pontjait, melynek mindgyekje művészi művön állott, csupán a kúplé-számok helytelen beosztása elen volt kifogásunk. Szeretünk volna gyakrabban látni hasonló cabaret-tet a társulatnál. Ami a szereplőket illeti, erejükhez képest megtettek mindent. Kemény Lajos „Hajótörés”-e különösen tetszett. — A ház tele volt.

Csütörtökön Szávay poetikusi operetteje, „Szép Ilonka” került színe szultól ház előtt. Elmondhatjuk, ennél jobb előadást még nem kaptunk Szilágyiék toll. Mintha a szereplők nagyobb kedvvel játszottak volna, mint amikor a közönség részvételtségétől kong a terem. A díszlet is gyönyörű, káprázatos volt. A siker országjárásra vezetett. Erzsikét (Szép Ilonka) illeti. Kedvesebb, szebb előadást nem nyulhatott volna. Ha azt állítjuk, hogy művészi volt ezen az estén, nem túlozunk. Egyzeretlen meglepett bennünket. Az utolsó felvonásban levő jelenése dicséretre válna bármelyik hírneves drámai erőnek. Énekszámainak a gyengesége is másképp hatott, mint máskor. Szép jövőt jósolunk a kisasszonynak. Cserey (Sólyom mester) szintén sok érzéssel játszott. Tudását, tehetségét ő is beleöntötte szerepébe. Az udvari bolond szerepben Kemény Lajos remekelt. Gyönyörű játékaival, megható jelenésével méltó részt kért a darab sikerében. (Máskor azonban ne mulasson ott az öt tapsoló publikum felé, mert ez nem illik főhöz.) Pétérdit Mikai Elemér adta a tőle megszokott tehetséggel. A kántort Szilágyi Deszö, a főtöt Jenöfy Jenö alakította jól. Barabás mint palóc, megállta helyét. Sebő szerepében Barabásné, Gerő szerepében Völgyiné jól festettek. A többiek is kifogástalanok voltak.

Pénteken „Gyimesi vadvírág” került színe felhelyárrakkal. Kemény Lajos (Imre), Zoltán Ilon (Magdolna) és Szilágyi Erzsike (Mária) ma is sok érzéssel játszottak. Völgyi (Fabián Gyurka) játéka szintén elsőrendű volt. Szép megjelenésű, tanult színész. Sokat nevéttünk Tukorai Loránt (Csura harangozó) és Jenöfy Jenö (Marci) mókainak. Barabás a vöfely és kisbíró szerepben ugyesen adta kreffle hivatását. Makai (Pezsmer) tehetséges, jó színész. A többiek is jók voltak.

Szombaton a „Bőregér” ment. Erre még visszatérünk.

Vasárnap délután „Peleskei nótárius,” este „Koldusgróf” megy.

Szerkesztői üzenetek.

K. J. tanár ur, Kanizsa. A szép költeményt megkaptam, köszönöm. Legközelebb jön. Egyik heten a folytatásos tárcá közzétét is megkezdtem.

Diskai. Belgréri munkálkodását szívesen veszem. Néha jól esik a kaszárnya falai között is hangokat hallani.

Nyári zene-tanfolyam.

A szüneti nyári hónapokban: junius, julius és augusztusban

zene-tanfolyamot

tartak kezdők és haladók számára. **Hegedű, zeneelmélet és összhangzattan!**

Havi tandíj: kezdőknek 8 kor., haladóknak 6 kor. Ha valaki magánoktatásban akar részesülni, külön megegyezés jót létre.

Beiratkozni lehet Balkányi Ernő urnál, mely alkalommal a tandíj fele is lefizetendő.

HEGEDŰS ELEK
okl. tanító.

Ajánlható czégek
Alsólendván.

(Előfizetőink ingyenes hirdetés-rovata.)

BLAU SÁNDOR vasuti vendéglőjének kerthelyiségében minden vasár- és ünnepnap délutánjan elsőrendű cigányzene.

WORTMAN BENŐ rufós és divatkereskedő.

FARAGO ISTVAN fodrász.

HORVATH LAJOS fodrász. Illatszerek raktára.

BÁDER HERMAN cipész.

SCHWARZ KÁROLY borkereskedő.

TÖRÖK SÁNDOR cipész és borkereskedő.

ÁG ISTVAN vendéglős. Hosszafalu.

MAYER ÖDÖN orvós és ékszerész. Nagy raktár china-eziszt árúiban.

WALTERSDORFER HEKRIK méz-szaros és berkecsi-tulajdonos.

BECK MIKSA sütőleje.

POLLAK LAZAR nagykereskedő.

HEGEDÜCS ISTVAN eszmadia.

FERENCZY JOZSEF vendéglős.

REVÉSZ SAMU központi kávész.

Özv. TUSKE FERENCZNE vendéglős.

MANDELBAUM MÖR rufós és divatúrná kereskedő.

ARNSTEIN BENO fűszer-, festék-, csemege-, liszt-, vetemény-magvak, ugyszintén norinbergi, üveg- és porcelán-kereskedése. — Deszka-, épületfa- és szénraktár.

REICHENFELD SÁNDOR berkecsi-tulajdonos. Idei Mautner-féle magvak FREYER LIPÓT kereskedésében kaphatók.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű férfi-szabó.

TOPLAK JÁNOS vegyes-kereskedése, mesz- és cement-raktára és cementárú készítése.

BRÜNNER SAMU vegyes-kereskedő.

GAZDAG FERENCZ vendéglője a „Csipkéhez” Hosszafalu.

NEUBAUER ANDRÁS Korona vendéglős.

Pallas Lexikon
eladó.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Budapest, Váci-körút 68.

Által a legutánnyosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gözcseplőgépek,
szalmakaszalók, lárány-cseplőgépek, löhère cséplők, tisztító-ronsták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák, sorvetőgépek, Planet jr. kapálók, szecskavágók, repavágók, kukoricaszarmozók, daráló, bródmalmok, egyetemes aczél-ékek, 2- és 3-vasú ékek és minden egyéb gazdasági gépek.

KEIL-LAKK

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára.

KEIL-féle viasz-kenőcs kemény padló számára.
KEIL-féle fehér „G l a s u r r”-fénymáz 90 fillér.
KEIL-féle arany-fénymáz képkereteknek 40 fill.
KEIL-féle szalmakalap-festék minden színben.

Mindenkor kaphatók:

Arnstein Benő (Graner Testvérek utóda) cégnél **Alsólendván.**

Nyomatott Balkányi Ernő gyorsajtóján Alsólendván.